

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 637/2025
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Петровић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Драгићевић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1553/24 од 03.10.2024. године, у седници одржаној 26.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1553/24 од 03.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1553/24 од 03.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 910/20 од 13.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је власник једног двособног стана у ... у улици ..., у спортско рекреативном комплексу, површине 73м², стан број .., на .. спрату, улаз 1, као и једног пословног простора површине 47м², број 12, на истој адреси у приземљу, на кат. парцели .. у КО ..., а по основу куповине од ГП „Алфа пројект“ ДОО Лозница, као продавца, што је тужена дужна признати и трпети да се тужилац упише као власник. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу исплати износ од 38.875 евра на име купопродајне цене коју је тужилац исплатио продавцу ГП „Алфа пројект“ ДОО Лозница, за куповину једног двособног стана и пословног простора, са законском затезном каматом почев од 17.10.2012. године до исплате, а у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 339.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев за исплату износа преко

досуђеног до трошковником траженог износа од укупно 709.000,00 динара, одбијен. Ставом четвртим изреке, захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 600.000,00 динара, одбијен је. Ставом петим изреке, укинута је решење о привременој мери П 910/20 од 21.12.2022. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1553/24 од 03.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и првостепена пресуда је потврђена у погледу одлуке о тужбеним захтевима и одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

На ревизију тужиоца тужена је благовремено одговорила.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Одлуке нижестепених судова заснивају се на становишту да се својина на основу правног посла са претходним власником стиче уписом у катастар непокретности, као и на томе да је за враћање стеченог без основа нужно да постоји прелаз имовине једног лица у имовину другог лица. Пошто су наведена питања довољно расправљена у судској пракси, нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници са захтевом за утврђење права својине на непокретности (тужбени захтев), односно за враћање стеченог без основа (евентуали захтев) поднета је 09.10.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 38.875 евра.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по

средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић